

לאהוב אותך זקנה / יוסי שריד

אני מתנגד בתוקף שתעשי ניתוח פלסטי
כי אני רוצה להעביר פעם אצבע
על קמטייך
וללטף את העור שנובל.
כבר אין לי סבלנות לחכות
לבלות שמתמהמהת, להזדקנות
שלעולם לא תדביק את הזדקנותי,
וכבר אין לי בטחון שתהיה לי הזדמנות
לאהוב אותך זקנה.

(מתוך הספר שירים 2003-2005)

יוסי שריד 1940-2015

עלון מס' 1472 – 18/12/15

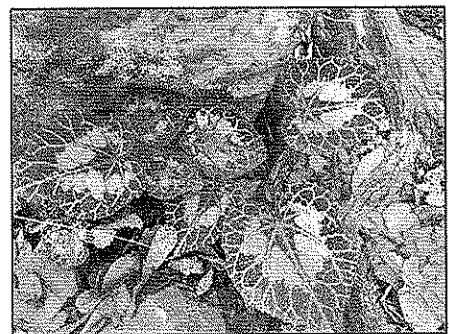
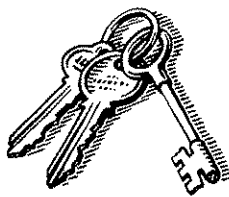
פתיח

כל טיול עם חן כץ הופך חוייה יוצאת דופן. האיש סייר מדופלם בעל ידע קולוסאלי כמעט בכל תחום ובעיקר בן אדם מדהים שמרתק אותך ברמות מטורפות. בהדרכה מסוג זה, אומר חן, פחות קובעת רמת הידע, כי ממילא הרבה דברים שאתה אומר לא ייזכרו, חשובה האישיות, ומה אתה מביא מתוך עצמך. כל מילה בסלע. השבוע סיירנו איתו באזור בירנית ולמדתי ממנו דבר שלא שמעתי ולא קראתי בשום מקום אחר והוא מופלא בעיני. לכל פקעת רקפת יש די.אנ.איי. ייחודי משלה ואם תסתכל על עליהן של מספר פקעות שונות השוכנות זו בקירבת זו תגלה שלכל פקעת, ללא יוצאת מן הכלל, צורת עלים שונה מחברתה. מדהים. פשוט מדהים. וזה רק קצת המזלג של ידע, שהאיש האוטודידקטי הזה שואב מכל אבן וכרכום שפוגש בדרך.

במסעדת אבו סאלח בצומת עמיעד מעולם לא עצרתי לאכול; לא יצא לי, ואת שמה אני מכיר בזכות הפירסום הרב שהיא מעלה לאויר. בטיול עם חן עצרנו שם לרגע ואז הבחנתי בשלט גדל מימדים האומר כדלקמן: **שווה להציץ. לא יעזור לכם בית דין, נישאר בני דודים. תבלו.** על רקע מה שקורה היום בקווי החיכוך שבין יהודים למי שאינם כאלה, אמירה כזו פשוט מחממת את הלב, ולא יעזור בית דין.

שיתחיל כבר החורף, הגיע הזמן...
שבת קרירה

אבנרון

ממנהל הקהילה

מארחות). מרגש לראות זאת. משפחה, משפחה והעומק שמתאים לה ולחייל שלה. כולם עושים מעשה שיש בו משמעות (למתנדבים בעם... מדליקים נר...).

וגם זה קרה, שאול אלטר הצליח בשתי משימות נראית לעין. האחת: הסדרת פינוי עגלת האשפה בגבול הדרום מזרחי שלנו עם המועצה והשנייה הצבת גדר מזרחית, לאורך מצוק בית העלמין שלנו, באמצעות המועצה הדתית. תם העידן החזירי. תודה לך.

שנדע ימים טובים.

דורון

פנסים סינניים ליוו את תהלוכת הלמפיונים הארוכה משכונת ההרחה (אולי נקרא לה בשם עברי – מקומי מחבר?) על פני מדרכת השילוב אל חדר האוכל שגגו הוא בלהבות כתובת האש "גלו אור, חשפו אור!", מלים שכתב ח.ג. ביאליק באודסה בשנת תר"ס בשירו "למתנדבים בעם". יש מטבעות לשון שמבטאות אדם בכל דור והן נצחיות. כזו היא השאיפה לחשוף ולגלות אור. וכתבו על זה בתרבויות שונות מלים כמו: "מוטב להדליק נר מלקלל את החושך" שזו ברכה שקיבלתי לפני ששנים רבות מדרורה זקצר ז"ל ובהחלט משמשת אותי בחיי (ככל שאני זוכר אותה).

אישרנו את תכניות התקציב הישוביות שלנו: אמש הועד המקומי אישר תקציב גרעוני (תוצאת הוצאות, חלקן בלתי צפויות, שביצענו ב-2015). התקציב ייתן מענים לצרכים הבסיסיים שלנו (ללא "תרבות חיים") ויצמצם את הגרעון שנוצר. נגיש, כחוק, את התקציב המוניציפלי למועצה האזורית.

אישרנו בוועד ההנהלה את תקציב 2016. בעלון הקודם הצגתי את תכנית העבודה שהתקציב נותן לה תשובה. התקציב יובא לאישור אסיפת "נוף אשדות" ב-28/12/15.

גם מועצת הקהילה – ועד ההנהלה של הקיבוץ - ישוב על מדוכת התקציב ל-2016. כפי שאתם יכולים להבין מהפרוטוקולים של הישיבות האחרונות ב-2016 נכנס הקיבוץ למצב של קיצוץ גדול בהוצאותיו, חלקן תוצאת צמצום הרווח בעסקי אשדות וחלקן תוצאת שינוי המיסוי. יהיו לכך ביטויים בתקציב 2016 ותוכן תכנית רב שנתית שתיתן מענה רב שנתי. מן הסתם ייבחנו שוב תפיסות עולם. מבקש שנדע לשמור על שיח המשלב את ראיית הכלל עם טובת הפרט וצרכיו, את הטווח הקצר עם הטווח הארוך.

אחרוני גרעין כח – צבר מתגייסים. האחרונים (בינתיים) קבוצה למחווה אלון. ליוותה אותם חבורה של הורים (משפחות

מלא טוב!

לרות ויונתן שטינדל

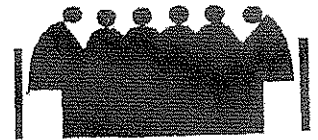
להולדת הבן - נט

אח לאמרי ואחיואם

לשרה'ה ודורון רזנבלום

להולדת הנכד

מלא טוב למשפחה!

במועצת הקהילה

**מפרוטוקול מועצת קהילה 23.15 מתאריך
25.11.15**

אומדן ביצוע 2015 תכנית 2016

המזכירות הפעילה הציגה תכנית תקציב מאוזנת, הציגה את מקורות הקהילה כולל מדרג השימושים.

הוצגו ההכנסות והקיטון בהן לאור הקיטון בהיטל המדורג עם יציאת חברים נוספים לפנסיה, עם התחייבות הקהילה להעביר 40% מהעברת העסקים ישירות כרווחי חברים, לאור ההקטנה בהכנסות עקב הורדת תשלומי היטל האיזון.

כן הוצג מכלול ההוצאות של הקיבוץ בנושא הערבות ההדדית, שירותי הקהילה, הנהלת הקהילה, ההשקעות.

הובאה הצעת המזכירות הפעילה לקיצוץ בסבסוד. זו נדונה.

לאור ירידה נוספת של כ-850,000 ₪ בהכנסות (פרי הטבות המס) עיש הכין ולהגיש בכל מקרה תכנית חדשה.

המזכירות הפעילה תציג אותה בישיבת מועצת הקהילה הבאה.

רשמה: אתי.

ערך: דורון

**מפרוטוקול מועצת קהילה 24/15 מתאריך
9.12/15**

1. הקמת צוות לבנייה

המטרה - להוביל קבלת החלטות בעניין מימוש הבנייה לחברים בקו הכחול.

הצוות המוצע: מזכיר, אדריכל הישוב, 4 נציגי ציבור- יוסי ב.פ., עמרי מנטל, זהר יחיאלי ונציג מ. קהילה.

הצוות יביא את המלצותיו למועצת קהילה. הוחלט – מאושר.

2. תקציב 2016

בפני המועצה הוצגו שתי חלופות.

1. בשל לחץ הזמנים להעביר את ההנחה במס מהחברים לקהילה וכך לא נצטרך לצמצם בסבסודים ותקצובים.

2. להיכנס לדיונים על קיצוץ בפעילויות.

הוחלט: לאמץ את החלופה השנייה.

במסגרת חלופה זו הוחלט:

להמשיך ולהעביר את הטבת המס לחברים, להעמיד את דיבידנד תנובה לטובת צמצום הגרעון. כן התקבלה החלטה לבטל ולצמצם תקצובים וסיבסודים.

רשמה: אתי.

ערך: דורון

ברפת

פרוטוקול ועד הנהלה 'נוף אשדות'

מיקופלסמה

כפי שדיווחתי בפעם הקודמת, סבלנו מהתפרצות פתאומית של מחלה שנקראת מיקופלסמה. למחלה אין תרופה או חיסון, והדבר היחיד שניתן לעשות הוא לאתר את הפרות הנגועות ולמכור אותן מיידית על מנת למנוע הדבקה. למחלה שני סוגים, אחד-שמופיע בעטין הפרה והזיהוי נעשה דרך בדיקת החלב. השני-נפיחות במפרק של הרגליים הקדמיות. הוצאנו מהעדר 176 פרות ו-17 ולדות יונקים.

העבודה ואיסוף החומר נעשו בצורה מקצועית ומסודרת, הפרות נמכרו בזמן, וקיבלנו כסף מהביטוח שבעזרתו רכשנו 123 עגלות הרות ובהמשך נרכוש עוד כ-20-15 עגלות. עקב מהלך ההוצאה המסיבית שנאלצנו לעשות, נסיים את השנה במינוס 1,450,000 ליטר.

רכישת העגלות ההרות מאפשרת לנו אופציה לייצר קרוב למכסה כבר ב-2016. אציין שלמרות הנזק הגדול, נעביר השנה לכל קיבוץ 1,100,000 ₪.

תכניות עתידיות

אנו עובדים לפי תכנית אב מסודרת. עד כה השקענו בפתרונות לשיכון הפרות והעגלות. בשנה הבאה אנו מתכננים בניית רפת יונקים. כיום אין ברפת מקום מסודר לגידול יונקים והמלונות המיושנות שלנו גורמות לכך שבחורף הגשם מרטיב את הוולדות והמרבץ ובקיץ קרני השמש חודרות למלונות.

בתכנון לשנת 2018 בניית מכון חליבה חדש.

בצוות

הצוות מונה 17 עובדים. 8 מהמגזר, 4 תאילנדים, 1 מקיבוץ גשר, 3 מבית רימון ואנוכי.

אלעזר כהן מבית רימון עוזב אותנו לאחר כשנתיים מסיבות אישיות. אנו מקווים שיחזור אלינו בעתיד.

מוטי רחמים

פרוטוקול ועד הנהלה נוף אשדות 12.15

מתאריך 7.12.15

משתתפים: ניב ליש, דורון רוזנבלום, משה אריאלי, אורית סטולרו, גדי נחום, ישראל ברקאי.

חסרים: דקל ערוסי, אמיר פלקס, אופיר רובין, אדמית פלג (בריאות).

מוזמנת: ענת לוזון

אישור דוחות כספיים לשנת 2014

(בהשתתפות ענת לוזון)

הוחלט: מאושר.

אישור תקציב לשנת 2016

הוחלט: אושר.

- יש למצוא מקור תקציבי לסעיפי "תרבות החיים", שעיקרם מוניציפאליים, באמצעות הועד המקומי.

החלפת חברי ועד ההנהלה

הוחלט: לבצע תהליך בחירת ועד הנהלה חדש.

רשם: גדי נחום.

ערך: דורון רוזנבלום.

אישר: ניב ליש.

תרבות של חורף

שמע וכתב וקצת גם חווה - יונתן

גדעון יוצא למלחמה

טיול בוגרים מהקיבוץ בעקבות צ'רלס אורד וינגייט, "הידיד", בעמק יזרעאל. שבת 28.11.15 הדרכה: תדווה הדר

צ'רלס אורד וינגייט שאב השראתו ואמונתו מהתנ"ך. עבורו גדעון, שמשון וברק היו דמויות מופת לחיקוי. הטיול היה בעקבות 'הידיד', צ'רלס אורד וינגייט בעמק חרוד. וינגייט איש מרתק שהשפעתו על מהלך עצמאותנו הייתה מרחיקת לכת. במסע זה התחקינו אחר דמותו של הידיד, מהלכיו ועלילותיו בארץ ישראל. בשעה 8:00 בדיוק, יצאנו מאשדות 18 חברי הישוב (קיבוץ והרחבה).

התחלנו בתצפית מתל יזרעאל, שמענו על המאורעות במקום מתקופת נבות היזרעאלי, אחאב ואיזבל, דרך מלחמתו של גדעון במדיינים, גדעון, אשר שימש השראה לפלגות הלילה של וינגייט ועד קרבות מלחמת השחרור. מהתל ירדנו רגלית בשביל התנ"ך עד למעיין עין יזרעאל. משם, עם המיניבוס עלינו לגבעת קומי שמעל עין חרוד. משם סקרנו את זירת הפעולה אורד וינגייט ושל פלגות הלילה. ירדנו לעין חרוד לביקור בתערוכת "הידיד" בבית שטורמן, בו מסופרות באופן מוחשי מעשיו של וינגייט ושם גם שמורים התנ"ך, האקדח והמגבעת שלו.

עוד במוזיאון התעכבנו על סיפורה של משפחת שטורמן המסמלת את תחילת ההתיישבות בעמק והשכול המלווה את חייו.

ירדנו לבמה הפתוחה "מקהל" האמפי שבו פתח וינגייט את "קורס הסמלים העבריים" משם טיפס המיניבוס אל מרומי כוכב הרוחות (כאואכב אל הוואה) שם נפרסה על שולחן מרכזי ארוחת צהריים מגוונת וטעימה מעשה ידיהם של המשתתפים. לאחר התצפית ביקרנו בקברו של מאיר הר ציון ושמענו קצת על האיש ועלילותיו.

בשולי הטיול - אישי

מצד אחד, לא ממש בא לי לצאת לטיול קיבוץ. שבת, רוצה להשלים שעות מנוחה, להשלים שעות עם האישה שאיתי וזמן נכדים. ויחד עם זה, מתוך הכרת החשיבות של היחד שלנו, אנשי הקיבוץ / הישוב ומתוך רצון לשמוע עוד פרק בתולדות עמינו, תולדות ייסורי הקמת המדינה הזו. אספתי את עצמי ויצאתי לטיול. מודה. שמחתי על החלטתי הזו. זו הזדמנות די נדירה לפגוש את אנשי הקיבוץ / הישוב הזה. וצריך לא להחמיץ אותה. זו הזדמנות להכיר עוד פרק לא מוכר מספיק בהיסטוריה שלנו, הזדמנות להכיר אנשים מיוחדים בתולדות עמנו ולא ממש מוכרים וכל זה, כל כך קרוב אלינו, לישוב שלנו.

אני מציע לכם לא להחמיץ את הטיול הבא

הר תבור

טיול משפחות מהישוב בעקבות החלמוניות שבת 28.11.15 מדריכה: נעמי גושן

נפגשנו בתחנת הדלק בצומת גזית משם נסענו לכיוון הר תבור והחנינו את המכוניות. אכלנו את ארוחת הבוקר שהבאנו ויצאנו למסלול מעגלי בהר תבור (לא שביל הפסגה) הייתה בו עליה אחת לא פשוטה, אבל כולם הצליחו. בסיומה הגענו למדרון בו שמחנו לגלות פריחה מקסימה של מבשרי הסתיו: סתווניות ורודות וחלמוניות צהובות כל כך. חבל שהעלון לא צבעוני יש תמונות מקסימות.

מדברי המשתתפים בעמוד הבא

תרבות – סוף

בעסקי קהילה

מדברי המשתתפים בטיוול:

- מגוון נחמד של משפחות מתינוקות עד ילדים בכיתה ח'
- מזג אויר מצויין.
- ארוחת צהריים מורכבת ממאכלים שהביאה כל משפחה, ארוחה טובה מלאה בכל טוב מכל המינים והסוגים.
- מדריכה נחמדה שמסבירה ברמה של ילדים.
- ממש נחמד, לא מבין את אלו שמוותרים על אירוע כזה. מקווה שיהיו עוד הרבה אירועים כאלה ושכולם יגיעו. בעצם כולם זה יותר מידי, שיגיעו הנחמדים...

אירועי חנוכה

אירוע פתיחה

מערכת החינוך החברתי הזמינה את הקהילות (אשדות איחוד ומאוחד) להתארח בבתים הכוללים ולחגוג את חג החנוכה ביום ג' 8/12/15 בין השעות 17:00 – 19:00 כולם הוזמנו להתארח בבתים, להשתתף ביצירה לחג ולהתכבד בספינג'

- בית כולל אלה: יצירת ויטראזיים וספינג'
- בית כולל חצב: משחקים ברוח החג
- בית כולל צפצפה (במאוחד): יצירת למפיונים
- ב"שכבה הצעירה" (במאוחד): טפטופי נרות

היה מגוון, יצירתי טעים, ומהנה, תודה רבה לצוותי החינוך החברתי.

חנוכה ב"מועדון פעמיים כי טוב"

ביום חמישי 10/12/15 בשעה 17.30 כתה ז' (שנת המצוות) ארחה את חברי מועדון 'פעמיים כי טוב' עם נכדיהם במועדון 'בית קרפ'. הדליקו נרות, חגגו והיה שמח!

חנוכה קהילתי

בקהילת אשדות יעקב איחוד השנה חגגו השנה את חנוכה בנר השביעי, במוצ"ש. נפגשנו בשעה 17:00 לתהלוכת למפיונים ססגונית אשר יצאה מרחוב הירמוך בהרחבה וצעדנו בשבילים מוארים, עד לחדר האוכל. את פני הבאים קיבלה כתובת אש שהכינו הנעורים ומיד אח"כ היה טקס הדלקת נרות שבו הדליקו פלחים שונים בקהילה נרות. בחדר האוכל התקיימו שתי סדנאות: קישוט סופגניות ויצירת מטבעות שוקולד, ולאחר המתנה, קצת ארוכה מידי, הייתה הצגה מיובאת שגה שהייתה מאוד נחמדה. השחקנים הפעילו את כל הילדים ואלה היו מבסוטים. היו שטענו שחסרה להם אווירת חנוכה הרגילה עם הילדים על הבמה, עם "חנה זלדה", ועם "מה מה תפוח אדמה". אולי בשנה הבאה.

תודה רבה לאורן ברגר שניצח על הערב כולו ולצוות החג דנה אדלר, נסיה מזרחי ומאיה אלטר. ולחברת הילדים שהכינו את כתובת האש וזרו בפיזור הפנסים הסינניים.

צוות תרבות רחב

בהמשך לנכתב בעלון הקודם, אני מבקשת להקים מחדש "צוות חשיבה ועשייה" שיחשוב ויפעל איתי ביחד לפיתוח הפעילויות הקהילתיות הקיימות וחשיבה על פעילויות ואירועים חדשים, שיכלול חברים באגודה ותושבים בגילאים שונים. המעוניינים לקחת חלק בכך מוזמנים לפנות אלי בנייד 0508651943 או במייל tarbut.ashdot@gmail.com

סוף בעמוד הבא

בעסקי קהילה

תרבות – סוף

מכונת כבוסה אוטומטית - למרות שכביסת חיילי גרעין צבר מכובסת עם שאר חיילינו - הכנסנו מכונת כביסה המופעלת על ידי מטבעות כסף.

עשרה שקלים לכביסת שבעה ק"ג כביסה. חמישה שקלים להעלאת מכונת ייבוש לחצי שעה או עשרה שקלים לייבוש של שעה. ישנן הוראות הפעלה פשוטות בחדר הכביסה.

רכב לחבר - מדי פעם נלקח רכב ללא רישום. אני מבקש להקפיד על רישום הרכב בצורה שאינה פוגעת בחברים שהזמינו מראש.

נוי - אנחנו מתכננים קיצוצים בכספים המשמשים לצרכי הנוי מצב כספי לא משופר של הועד המקומי ותקציב הקיבוץ מחייבים את הקיצוץ.

בית עלמין - בסיוע של המועצה הדתית כנרות קיבלנו מימון להשלמת הגידור של בית העלמין - כמו כן מטפלים ביצוע מדידות בבית העלמין לצורך הרחבתו הטבעית.

שאול

"שמרו את היום" – פרטים נוספים בהמשך...

26/01 - סדר ט"ו בשבט בחדר האוכל
31/01 - סיור ליקוט ובישול שטח ביער אשכול
11/3/16 – יום האישה
25/3/16 – מסיבת פורים
1/4/16 - טיול ישובי
20/05 – יום הגבר

שבת שלום!

עדי גל

אליעזר בן-יהודה

לפני יומיים ב- 16 לדצמבר היה יום השנה ה-92 למותו של מי שנחשב למחיה השפה העברית אליעזר בן יהודה שנפטר בשנת 1922 בגיל 64 ולחידה העברית מה ההבדל בין אגודל ובוהן? - אגודל היד ובוהן הרגל? נכון או לא נכון?

כל השמות הנהוגים של אצבעות כף היד יפים גם לאצבעות הרגל, לרבות זוג הנרדפים בוהן ואגודל. זה וזה יפים ליד וגם לרגל, כפי שאפשר ללמוד מן הביטויים 'על בהונות רגליו לעומת יעקב בצד אגודלי'. המילה בוהן מן המקרא, ואילו אגודל מלשון חכמים. אין במקורותינו בסיס לייחוד השם בוהן לרגל והשם אגודל ליד. ואולם במינוח המקצועי בתחום הביולוגיה והאנטומיה נוצל קיומם של שני המונחים כדי ליצור בידול: אגודל היד ובוהן הרגל.

מה חדש ב'לוג'?

קצת על הנעשה בלוג בימים אלה בהיבט של מש"א:

המציאות של ימינו, בעולם שכולו גלובאליזציה, מספקת סביבה דינאמית ומאתגרת במיוחד, המחייבת אותנו לבצע שינויים. חדירה משמעותית לשוק הגלובאלי, הטמעת החברה בהונגריה - לוג פלסטיקון, חידוש ציוד מיושן, אלה ועוד הם רק חלק מהמשימות המעודדות אותנו לשינוי.

שינוי אחד גדול ומשמעותי החל ביולי 2015. אפרים אולמר נכנס לתפקיד מנכ"ל ומביא איתו ניסיון עשיר בשוק הבינלאומי בחברה גלובלית. אפרים ממוקד ונחוש בלשפר ולהזניק את לוג קדימה!

על מנת להצליח אנו נדרשים לגלות כושר התאמה למציאות והסתגלות מהירה, לחבק את השינויים לקפיצת המדרגה הבאה על אף שבפועל ובאופן טבעי, לרוב לא קל לבצע ולקבל שינויים!

אז היכן וכיצד מתחילים?

מתחילים בגיוס הלבבות, אנשים אנשים! בלי הלבבות אי אפשר להתקדם לשום מקום! לאחר גיוס הלבבות, השינוי בלוג מתרחש דרך מספר התאמות: שיפור תהליכי עבודה, שינויים פרסונליים, ציוד ישן בחדש, חידוש תשתיות ועוד. כאשר נכיל התאמות אלה על כלל הארגון, הן יהיו בסיס חשוב ליכולות ובמשך הזמן לייצר את השינוי המתבקש בחברה.

שינויים בתהליכי העבודה - מידע, ידע וניסיון שהצטבר במחלקות שונות נאגרו. כל הזמן יש תהליכים של למידה של דברים חדשים, כל מחלקה בתחומה נדרשת לעל תהליכים ושיאפשרו לה ולכלל הארגון לפעול על פי סטנדרטים ומתודולוגיות בינלאומיות כמקובל לחברות בינלאומיות מובילות בתחום הפארמה.

תהליכי למידה של תחומים חדשים והעשרת הידע - נפתח קורס קצר ללמידת כתיבת מיילים באנגלית, הקורס נפתח

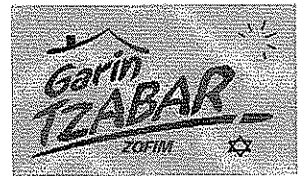
לכולם והשתתפו בו כ-30 עובדים מכל המחלקות. קורס מרקום- חן קליין עוברת הכשרה לתחום תקשורת שיווקית במטרה לשפר את נראות הפרסום והתקשורת השיווקית של לוג. הנדסת איכות- אורשי יהודה תעבור הכשרה לתחום הנדסת איכות. באופן כללי תוכנית ההדרכה הכלל מפעלית עשירה יותר וכוללת לימודים פרטניים וכלל ארגוניים וכן תורחב ב-2016.

שינויים פרסונליים - לאחרונה פורסמו מספר משרות לאיוש בלוג. הן לתחום האדמיניסטרציה והן לתחום השיווק והתפעול. מנהלת פרוייקטים- משרה חדשה בלוג שמטרתה לסנכרן בין הממשקים השונים כדי לעמוד בדרישות הלקוחות בזמן. קניין בכיר- עם פרישתו של אלי פאר ולאחר כ-33 שנות עבודה מסורה, אחראית ומקצועית בתחום הרכש, יגויס מחליף/ה, באותה הזדמנות הגדרת התפקיד תורחב לרכש של מוצרים משלימים אותם לוג תמכור ללקוחותיה כחלק משירות משלים ומצאית פתרונות יצירתיים וחדשניים ללקוחותינו. ראש צוות איכות- אלון אורבך הודיע לנו לצערנו כי החליט לסיים את תפקידו ואנו בודקים בימים אלה את התאמתו לתפקיד אחר בלוג שבמידה וימצא מתאים יאתגר ויתרום להתפתחותו המקצועית של אלון. גויסה מחליפה לתפקיד ר"צ איכות. אנו בתיפוש אחר ע. אדמיסטרטיבי לפיתוח. כל המשרות הנ"ל פורסמו בקיבוץ באמצעים שונים ואנו מזמינים כל אחד ואחת מכם שמעוניין באילו מהתפקידים להגיש מועמדות. משאירה את נושא החלפת הציוד הישן ותוכניות שיפוך נוספות להתייחסות אנשי התפעול.

קצת על פעילות חברתית: יצאנו לטיול חברה בזכרון יעקב שהיה נפלא!

בילינו בחנוכה עם ילדי השכבה הצעירה שהכינו לנו ספינג' שרנו יחד והדלקנו חנוכיה. תודה גדולה לילדי השכבה למיכל פריזר ולאם שליוותה, לימור לוי.

מאחלת לכולנו הצלחה בכל האתגרים העומדים בפנינו - **שרון**

גרעין צבר סיכום והתחלה

לפני 4 חודשים בדיוק, הגיעו 28 חברי וחברות גרעין צבר (לימים גרעין כ"ח). הלילה הראשון היה מוזר ומרגש וכלל מרדף אחרי ג'וקים ונזילות מסתוריות שנתגלו בחדרים. מאז, הגרעין נכנס לרכבת הרים של רגשות וחוויות שבתנו אותו ואת חבריו ועל הדרך גם את הצוות ואת הקהילה באשדות יעקב איחוד.

גרעין צבר הוא פרויקט בן 25 שנה כשבכל שנה מספר המשתתפים גדל. יחד עם הגדילה הזו גם תכנית הגרעין מתעצבת מחדש ומהימים בהם חברי הגרעין היו משולבים בענפי המשק עברו הרבה מים בירמוך. כיום התכנית מתוכננת כתכנית חינוכית לכל דבר והלו"ז של פרק הקליטה (פרק הזמן מתחילת הגרעין ועד הגיוסים הראשונים) מתוכנן לפרטי פרטים. בפרק הקליטה ישנם אירועי שיא כלל ארציים ואירועים מקומיים במסגרת הקיבוץ והקהילה בה הגרעין נמצא. בין האירועים הכלליים ניתן למצוא את שבוע הגדנ"ע, סמינר חברה ישראלית ועוד. במסגרת הקהילה אפשר לציין את ההופעה מעל לבימת חג סוכות או קבלת חג עם המשפחות המארחות.

השגרה כללה ימי אולפן משעות הבוקר ועד הצהריים ולאחר מנוחה קלה הצוות דאג לתכנית פעולות של גיבוש קבוצה והכנה לקראת פרק הצבא הקרב ובא. בתווך השתלבו כחוט השני, המשפחות המארחות. מעבר לארוחת שישי ביתית, קיבלו חברי וחברות הגרעין מסגרת תומכת נוספת שנתנה לכל אחד ואחת אוזן קשבת נוספת ועוד תחושת בית כדי לנסות ולפצות אפילו במעט על המרחק מהמשפחה הביולוגית.

חברי וחברות הגרעין כ"ח הגיעו מכל קצוות תבל. הייחודיות של הגרעין בקיבוצינו היא שהוא למעשה הורכב משני גרעינים קטנים שאוחדו על מנת ליצור קבוצה רחבה יותר (ואולי גם ממחסור במציאת קיבוץ המוכן ללכת על הפרויקט). קבוצה אחת הורכבה בארץ והיא מאופיינת בחבריה שעשו עלייה ללא קשר לתכנית גרעין צבר ומצאו

אותה על מנת להשלים את תהליך הגיוס לצה"ל. איפיון נוסף הוא גילם הבוגר יחסית (מ-20 ועד 25). קבוצה נוספת נוצרה בתהליכי המיון בארה"ב בחוף המערבי ובעיקר בקליפורניה. קבוצה זו הורכבה מבני ובנות 18 בעיקר ורובם ככולם בני ישראלים וישראליות לשעבר שעברו לארה"ב, חלק לפני 20 שנה וחלק לפני שנתיים.

נכון לכתיבת שורות אלו, למעלה ממחצית הגרעין כבר גוייסו. **עדי פאר** (לא של שולה ואלו) התגייסה ראשונה למגל (קורס מ"כיות), יום אחריה התגייסה **לאורה גולוב** להיות לוחמת בחיל התותחנים. שבוע לאחר מכן התגייסו **דונית קיי וג'רד ברמן** לנח"ל ולצנחנים בהתאמה. עוד שבוע עבר ושוב היינו בלשכת גיוס כדי ללוות את **בן שץ ואייל לוי** לשיריון. ביום שלאחר מכן **בן פסטו ועמרי בליט** התגייסו גם הם לחיל התותחנים. למחרת התגייס **תומס וקסמן** לחילוץ והצלה. יום ראשון לאחר מכן התגייסה **שושנה פליישמן** להיות לוחמת בגדוד אריות הירדן. השבוע התגייסה חבורה גדולה למחנה אלון: **אנדרו הירשהורן, מאט דנוף, פיליפ רוזנברג, ג'ונה כץ, דניאל ספקטור, פורסט ג'קסון, אילן גודין ושרה לנגרמן**. במחנה אלון הם ימשיכו את לימודי העברית שלהם ולאחר מכן ישובצו לתפקידים בצבא כשבתווך ימשיכו במיונים ליחידות השונות במסגרת יום סיירות, גיבוש צנחנים ועוד. בשבוע הבא יתגייסו 6 בנות נוספות לתפקידי הדרכה שונים ובינואר יתגייסו הבנות האחרונות.

ברצוני להודות שוב לצוות הגרעין. **נוי קלמנט** המדריכה, המשקיות מטעם הצבא: **נוי לוי ויוני בכר, והדס קיים** אם הבית המסורה, שגם בימים אלו לא מפספסת אף שישי ומביאה עוגה וחיבוק לכל מי שנמצא. תודה ענקית נוספת מגיעה למשפחות המארחות שנכנסות ולוקחות תפקיד גדול יותר באירוח הגרעין.

סוף בעמוד הבא

גרעין צבר – סוף והתחלה - סוף

מזל טוב!

אנסעה ורן האוון
 אהואדת הבן נוה
 אח אנדה ונצט
 מזל טוב אמספחה!

מזל טוב!

אאורית ואור פרחי
 אהואדת הבן
 אח אאביה ונצמה
 מזל טוב אמספחה!

אני ממשיך בתפקידי כרכז הגרעין ודואג לכל צורך של החברה, מתיקון בחדרים ואספקת מזון לסופ"ש ועד עזרה מול גורמים בצבא, משרד הקליטה ומה שצריך.

בנוסף אני מקיים מפגש קבוע בכל שישי או שבת, כדי לשמוע ולחלוק את חווית הצבא העמוסה, המרגשת והמעייפת.

שבת שלום!

גיל אלתר

משתתפים באבלו של יניב בקיש
 והמשפחה

במות האם

בית אשדות

מחפשים רגל שלישית שיחה עם יו"ר אשדות שמוליק לשם

שמוליק לשם (גבעת חיים איחוד) נבחר למשרת יו"ר אשדות לפני כשנה וחצי, והחליף את תמי שניפר, שמילאה את התפקיד במסירות רבה, לצד עבודתה כמנהלת כספים בלוג. במסגרת מאולצת של יום עבודה בשבוע, מנסה לשם להוביל שורת מהלכים שיציבו את אשדות על שלוש רגלים (נכון להיום ישנן שתיים בלבד) שיבטיחו יציבות חברתית ואיתנות כלכלית לשנים הבאות. **יונתן אלטר** (שהכין את רוב השאלות) ואנוכי פגשנו בו לשיחה קצרה אך עניינית, בניסיון להבין לאן נעה ספינת הדגל הקרויה אשדות איחוד.

מרגע שהגעתי לאשדות, אומר שמוליק, הבנתי שבגדול אני רואה פה שתי רגליים-לוג וחקלאות - וכי עלינו לחפש רגל נוספת, ולכך אני מקדיש חלק נכבד מזמני. 2015 היתה שנה של התארגנות, על מנת ללמוד את המערכת ולבסס צוות שיוכל לעבוד ולקדם דברים. חלק מהשינויים שקרו באותה שנה, היו מוכתבים על ידינו וחלק אחר הכתיבה המציאות. אני נכנסתי כיו"ר במקום תמי, מנש יצא והבאנו במקומו את עמית אורלנד כמנהלת עיסקית, את החשב אבי בר, החליפה ענת, פנחס סיים את עבודתו, הבאנו יו"ר חדש לתיירות ונכנס מנכ"ל חדש ל'לוגי'. שינויים מרכזיים ורבים בתקופה קצרה, ואני מרגיש שהצוות עובד בהרמוניה, והעסק נע על דרך המלך.

בנקודת הזמן הנוכחית, ממשיך לשם, אנחנו הולכים לקראת תוכנית רב שנתית. לא הייתי רוצה לקרוא לה 'תוכנית אסטרטגית', כי אני לא אוהב את הבומבסטיות הזו שלאחר מכן נדחקת למגירות, לכן הסתפקנו במושג הצנוע 'אשדות 2020', שהיא תוכנית חמש שנתית לקהילה ולעסקים שעליה נתחיל לעבוד בשנה הקרובה בעזרת גורם חיצוני. הבעתי בעבר את דעתי שעסקים כעסקים אינם ערך בפני עצמו אלא אמצעי, והדבר המרכזי פה היא הקהילה, ועל הקהילה לשבת ולהגדיר כיצד היא רואה את עצמה בעוד חמש שנים ובהתאם להגדרות אלה נחפש את אותם פיתוחים במגזר

העיסקי, בין אם פיתוח והעמקת עסקים קיימים ובין אם יצירת משהו חדש. אחת הבעיות הקריטיות שאני מזהה, זה הנושא של פרנסה ותעסוקה, שבאזור הצפון, מהווה שיקול מרכזי לקליטת הבנים והבנות. חלק מהמשימות החשובות לחמש השנים הקרובות הן לסיים את מודל שיוך הדירות, להתחיל בקליטת הבנים ובנות ביתם, כאשר אחד המרכיבים בפאזל הוא לחבר בין תעסוקה לפרנסה.

יונתן: מצד אחד אומרים שאין עבודה ומצד שני 'לוג' מעסיק 130 עובדים מתוכם כ- 25 חברים שלצערי, רובם לא בעמדות ניהול בכירות, שאותן ממלאים אנשים מבחוץ. גם בחקלאות מידלדל מספרם של חברי הקיבוץ ולא רואים את דור המנהלים הבא.

לשם: אני מאד בעד שחברים יעבדו בענפי הקיבוץ, ולצורך כך מוכן לתת פקטור קטן של עדיפות לאיש מקומי, בתנאי שיכולותיו ונסיונו שווים למועמד חיצוני, אך צריך לזכור שהעסקים שלנו לא מכילים מספיק "שומנים" שאפשר להתפשר על משהו שהוא פחות טוב. ניקח את 'לוגי': 'לוגי' עובר שנים קשות, לא פשוטות, ואנחנו עובדים בכמה חזיתות: שינוי אסטרטגי, חיפוש משקיע, שינוי מבנה הון ועוד דברים שלוקחים זמן, ולכן אני לא צופה שבשנתיים שלוש הקרובות ישתנה משהו בצורה מהותית. דווקא במצב הזה אתה צריך את האנשים הכי טובים שיאיישו את משרות הניהול, אנו מחפשים את אותם אלה שיקחו את הארגון ויצעידו אותו קדימה. אם יש אנשים כאלה בקיבוץ- בשמחה רבה. יחד עם זאת, מנגד, אני לא פוסל מצב שחלק מהחברים יעבדו בלוג בדרגי ניהול פחות בכירים ואפילו בתפקידי שטח. על אותו משקל, הייתי מאד רוצה שיצמח כאן דור עתיד של חקלאים ומנהלי חקלאות ואשמח לקבל עצות בעניין זה גם עבור הקיבוץ שלי.

המשך בעמוד הבא

מחפשים רגל שלישית - המשך...

פה עשר שנים ועשה הרבה דברים יפים; אבל היות ו'לוגי' צריכה לשנות כיון ולעשות דברים חדשים, חשבתי, ואני עדיין חושב, שהיה צריך לבוא מישהו חדש. אפרים (אולמר) נכנס ל'לוגי' לפני כמה חודשים לנהל את 'לוגי' - משימה כבדה מאד. זה משנה את הגישה, משנה את ההתנהלות, וכבר היום מתחילים לראות סממנים של הדברים האלה. 'לוגי' צריכה לשנות את ה"דיסקט", לתבין שהיא צריכה להיות רעבה, זריזה ולתת דברים שבעבר לא כל כך נתנה.

יש הסבורים שהדרך להדיחו לא היתה מכובדת..

יוני לא התאים לתקופה הזו, אומר לשם בנחרצות, ולכן צריך היה לסיים, ואין דרך יפה לסיים תפקיד. אני יכול להגיד שאנחנו, כלומר איציק גולדנברג יו"ר 'לוגי' ואנוכי, התלבטנו רבות איך לעשות את הצעד הזה. אני חושב שהאמירה ש-יו לא הדרך של אשדות' היא קצת פופוליסטית, ולא תמיד נאמרת על ידי אנשים שבסוף צריכים לבצע את האקט הקשה והלא נעים. אין ספק שאילו נעשה מהלך דומה בחברה שונה, שם כל הדירקטורים חיצוניים, המהלך היה קל יותר. כאן כולם מחוברים עם כולם, מעין "עסק משפחתי", ולכן זה יותר קשה ובעייתי. עשינו כמיטב יכולתנו שהפגיעה תהיה כמה שפחות כואבת.

שמוליק לשם, חבר גבעת חיים איחוד עושה את תפקיד יו"ר אשדות מאז חודש יולי 2014 במסגרת של יום בשבוע. בשאר הזמן הוא משמש כמנהל עסקי בקיבוץ מענית, דירקטור במפעלים 'פריגת', 'גלעם' ו-י.ב.ר. מי וחבר בהנהלה 'גרנות'. בעבר שימש יו"ר של קיבוצו גבעת חיים איחוד. האם מסגרת של יום בשבוע מספיקה למילוי תפקיד כה אחראי? שמוליק סבור שכן. זה אמנם לא אידאלי, אך אפשרי בתנאי שיש צוות טוב שעובד בהרמוניה.

המשך בעמוד הבא

בהערת אגב, מזכיר יונתן שמדריכי חברת הנעורים האשדותית לדורותיה, הפכו ברבות השנים למנהלים בכירים בקיבוץ.

לשם: בקיבוץ של פעם, יצאת למלא תפקיד מספר שנים בהנחה שבבוא היום תחזור לתפקידך הקודם. היום אנשים שואלים את עצמם במצבים דומים 'מה יצא לי מזה?' והאם בתום התפקיד יהיה לי לאן לחזור?

יונתן: אנו עדים לתופעה של קיבוצים שמוכרים חלק מנכסיהם כדי שלקהילה יהיה יותר טוב, ובהזדמנות זו מאבדים את הנכס. האם אתה רואה סכנה שאשדות תישאר ביום מן הימים ללא אמצעי יצור?

לשם: שאלה לא פשוטה, שתלויה בעיקר ביכולות של הקיבוץ, ובנכס שבו מדובר. שוב אקח את לוג כדוגמה. בשביל להביא את לוג לשווי של מאה מיליון ש"ח, צריך מחזור ורווחים שיצדיקו את ההשקעה, תהליך שטומן בחובו סיכון לא קטן, ולכן ובמצב הנוכחי לא אמליץ לאשדות יעקב להשקיע עשרות מיליוני שקלים מההון העצמי או באמצעות הבנק על מנת ליצור סיכוי שזה יקרה. האמצעים של אשדות אמנם מכובדים, אך לא אינסופיים, ובמצב דברים זה אתה מחפש מישהו שיתחלק איתך בסיכון ובסיכוי, כאשר אחת השאלות היא האם להכניס שותף בעמדת שליטה, או שותף בעמדת מיעוט.

אתה מדבר על שותף אסטרטגי?

בראיה שלי, אני חושב בגדול שצריך להכניס ללוג גורם נוסף, בכדי שנוכל להתקדם ולמצות את הסיכוי להגדלת הקף הפעילות והרווח. אישית אני מעדיף שותף אסטרטגי, כי הוא בא מהתחום הרלוונטי ומביא איתו ערך מוסף; אלא שלא תמיד מוצאים שותף כזה, ואז הולכים על שותף פיננסי, שמאפשר לך לעשות מהלכים מסויימים שמפחיתים סיכון.

האם החלפת המנכ"ל ב'לוג' שינתה משהו בגישה?

החלפת מנכ"ל 'לוגי' לפי דעתי היתה מחויבת, מסביר שמוליק. יוני שיינץ איש נהדר, היה

מחפשים רגל שלישית - המשך...

צריכים להיות פשוטים, נגישים וברורים. אין ויכוח לטעמו, שצריך לשלם מינימום מסויים כמס איזון (בנוסף על מס הגולגולת) אך עלינו לדאוג שהפערים יהיו סבירים.

בעוד שהיטל האיזון הוא ספציפי והולך לקהילה, ממשיך לשם, יש את מס ההכנסה הכללי שבנתונים של היום (כל עוד לא שונה החוק), הקיבוץ מרוויח בו כסף והחבר לא מפסיד אגורה. מתי יבוא השינוי? הכיוון הולך לשם, אמר שמוליק, ועלינו להיות ערוכים.

יונתן מעיר שבמצב היום, הציבור הכללי, ששכרו אינו גבוה, מחליט עבור המשתכרים גבוה כמה מס ישלמו. שמוליק: תפקיד ההנהלות הוא לשמור על כולם והאחריות של חבר במועצת הקהילה היא להסתכל על הקהילה בכללותה ולא להיות סקטוריאלי.

יונתן: אמרת בזמנו, שאשדות היא קיבוץ מופרט אבל החשיבה בו היא כמו קיבוץ שיתופי...

לשם: את השינוי מקיבוץ מסורתי למתחדש, עשיתם פורמלית לפני כ- 15 שנים, אבל בדי.אנ.איי. אתם עדיין חושבים שיתופי. זה לגיטימי לחשוב כך, אבל החיים דינמיים, וצריך מעת לעת לשנות חשיבה בענין זה, כי הקהילה בסופו של יום צריכה להתבסס על חלק מהרווחים שמקבלת מהעסקים וחלק אחר ממיסוי, ובהתאם לאלה נגזרת רמת השרותים. בוא לא נשכח שקמה פה הרחבה של 100 משפחות ובסופו של תהליך הקהילה תצטרך להתאחד ולהפוך לאחת. השיתוף בחינוך הוא צעד נכון בכיוון, וצריך לראות כיצד ממנפים את זה הלאה.

לקראת סיום נחזור לרגל השלישית...

לשם: החקלאות באשדות טובה וחזקה, אך סובלת מעליות וירידות באופן טבעי. ככה זה. אפשר ואף רצוי להרחיב ולהעמיק את החקלאות, ולכן החלטנו על נטיעת אבוקדו, הגדלת שטחי עיבוד של גד"ש ועכשיו

סוף בעמוד הבא

אילו שינויים מהותיים עשית, או היית שותף להם, בשנה וחצי האחרונות?

קח את נושא הגדלת אחוז הרווח המועבר מהעסקים לקהילה, שגדל בשנה וחצי האחרונות מ-30 ל-45 אחוז. מהלך נוסף שהובלתי ובא לביטוי בתקציב 2015 קרוי 'מידרג השימושים' וכולל העברת סכום מסוים של כסף כבונוס לטובת החברים, שלא כמו בעבר, אז העבירה אשדות לחברים רק את מה שנשאר. לכם כבעלים, שמורה הזכות לקבל אחוז מסוים מהרווחים. זה לא רק ענין של הכסף עצמו, אלא זה חשוב לתחושת הבעלות והשותפות, וכאן צריך למצוא את האיזון הנכון. הייתי פעיל גם בנושא 'שיוך פירות נכסים' על פי מודל שקבענו ועבר בהחלטה מסודרת, שמכניסה את הדברים למסלול נכון.

איפה אשדות עומדת בנושא הטבות מס לפריפיה?

לשמחת כולנו אשדות נכנסה לנושא הטבות אזוריות במס הכנסה שהמשמעות שלה היא שרוב החברים ירוויחו בהקטנת מס של כעשרה אחוזים שביטויו הכספי הוא עד 1350 ₪ נטו לחבר בחודש, תלוי בשכר ובמס המשולם כיום. מצד שני, יש לנו בקהילה חוב של 850 אש"ח ואם רוצים להמשיך את אותן פעילויות ותמיכות כפי שהן היום, צריך להביא כסף, ועל כך נחליט בימים הקרובים.

יונתן: מדברים מצד אחד על הקטנת הסיבסודים, אך מצד שני, מס האיזון, שהוא להבנתי אחד הנדבכים הכי קיבוציים אצלנו, מהווה נושא לניגוח.

לשם: בשנה הקרובה נצטרך להחליט בעניין זה מה אנחנו רוצים, וכל תשובה עשויה להיות נכונה, בהתאם למה שהחברים יחליטו. מאידך, צריך לזכור שלכל החלטה יש משמעויות כספיות כמו למשל הגדלת מס הקהילה. שמוליק סבור שישנו עיוות בכך שחלק מהחברים שמרוויחים סכומים נאים משלמים הרבה מאד מס, וחלק מהחברים שמרוויחים הרבה פחות לא משלמים בכלל. כיום 'היטל האיזון', הוא מסביר, היא נוסחה מאד מסובכת, בעוד שלתפיסתו דברים

מחפשים רגל שלישית - המשך...

פעמיים כי טוב

**"כל מה שרצית לדעת על אנרגיית רוח
ולא העזת לשאול"**

המועדון מארח את אלי בן דב – היוזם
ו'פושר' של הפרוייקט שמעל ראשינו
(ובגלבו).
נפגש ביום ג' 22/12/15 בשעה 17.30 במועדון
'בית קרפי' – כל המעוניינים מוזמנים
בשמחה!

רוח, רוח – מרים ילן שטקליס

רוח, רוח! רוח, רוח!
למה לא תשכב לנוח?
מן הבוקר תשתולל,
והנה כבר בא הליל.

מלאכים כבר מכניסים
לשמיים פנסים,
מדליקים נרות בלאט,
אין רואים אותם כמעט.

רוח, רוח...

ואתה הולך בטל
ושורק ומיילל,
מכופף את הוורדים
ומציק לילדים.

רוח, רוח...

כל הגן רוצה לישון
גם הברוש, הקיקיון.
צר מאוד על הפרחים,
הם כולם נאנחים.

מדברים על הגדלת ענף הפטס; אבל בגדול,
זה לא משנה כללי משחק, כי הגדלת
הפעילות היא המשך של אותו דבר. רגל
שלישית זה אומר לחפש עוד משהו שאין לי
כרגע בהשג יד, ובתוכנית הרב שנתית נצטרך
לבחון לאן רוצים ללכת ובהתאם לכך לחפש
הזדמנויות. אחד הדברים שלא נעשו בשנים
האחרונות, הוא להגדיר מה אנחנו רוצים
ובאיזה תחום: האם הייטק, האם לווטק?
רק לאחר שנגדיר מה אנחנו רוצים, נוכל
להתחיל בפעולות אקטיביות.

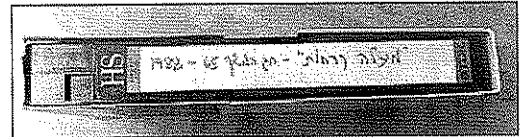
יש לך רעיון?

גם אם היה כזה, לא הייתי רוצה לשים אותו
על השולחן. צריך כל הזמן לפזול לעבר
הזדמנויות שמסתובבות, ואחד התפקידים
של תוכנית רב-שנתית היא לדעת מה לפסול
על הסף, כי אם נשקיע זמן ואנרגיה בלבחון
כל אחת מהן, לא נגיע לשום מקום. קיבוץ
עין שמר רכש לפני שנים מפעל לגומי ומקלל
וסובל ממנו עד היום, כנ"ל אפיקים, שהקימו
מפעל הייטק לסיבי פחמן שכבר שנים עומד
מיותר. אז אם משהו יביא הצעה למפעל
גומי או סיבי פחמן, זה יפסל על הסף. אגב,
אני לא פוסל מצב שאנחנו נכנסים כשותפים
למפעל או אירגון שמצוי ברדיוס מסוים,
בהנחה שמדובר בהצעה רצינית וטובה.

ראיינו: יונתן ואבנר

ארכיון אשדות יעקב איחוד

המרת קלטות VHS בארכיון

לאחרונה, הארכיון החל בהמרת קלטות VHS לפורמט דיגיטלי. כעת, הארכיון מוכן לבצע המרות מסוג זה גם תמורת תשלום.

בחודשיים האחרונים הארכיון המיר 25 קלטות VHS של אשדות לפורמט דיגיטלי. חומרי הוידאו הללו עוסקים בחלק מבני אשדות שנפלו במערכות ישראל, בחגי משק, בהצגות של מחזורי בנים, בתגים, ועוד. פעולה ההמרה נובעת מהצרכים הבאים: לשמר את חומרי הוידאו של אשדות; לעדכן את הקלטות לפורמט הפעיל בימינו; ולהנגיש את החומר לדורות הבאים. ככל שעוברות השנים, כך יהיו פחות ופחות מכשירים שיהיה ביכולתם לנגן את קלטות הוידאו שנוצרו בעבר. פעולת ההמרה מבטיחה ששלושת הנקודות שציינתי לעיל יתממשו.

הארכיון מציע לחברי אשדות יעקב ולתושבי להמיר עבורם קלטות VHS תמורת 50 ₪ לקלטה. במידה והחבר או התושב מעוניין בעסקה זו, עליהם לדאוג לדיסק או קי כדי שהחומר המומר יועתק אליו.

שבת שלום,

ינאי שאול

נר נשמה חודש דצמבר

למפרט	ינטה	28.12.1935	בי טבת תרצ"ו
יעקובי	משה	17.12.1947	הי טבת תשי"ח
אהרון	פרנץ	13.12.1948	י"א כסלו תשי"ט
ברטלר	פאני	20.12.1950	ט"ז כסלו תשי"י
ארליך	רותי	21.12.1960	בי טבת תשכ"א
דיין	צבי	18.12.1961	י"א טבת תשכ"ב
גור	אסתר	9.12.1969	כ"ט כסלו תש"ל
ברמן	גיטה	10.12.1973	ט"ו כסלו תשל"ד
ראובני	חווה	12.12.1978	י"ב כסלו תשל"ט
כץ	נעמי	3.12.1983	כ"ז כסלו תשמ"ד
הראל	רחמים	3.12.1985	כי כסלו תשמ"ו
ב"ק	פרנץ	5.12.1985	כ"ב כסלו תשמ"ו
מגיני	בתיה	5.12.1986	גי כסלו תשמ"ד
הירשהוויט	שמואל	19.12.1986	י"ז כסלו תשמ"ז
קינן	ישראל	6.12.1989	ח' כסלו תשי"ן
קלינבורד	רחל	9.12.1989	י"א כסלו תשי"ן
ארליך	אברהם	16.12.1991	ט' טבת תשנ"ב
לוריא	בנימין	16.12.1993	א' טבת תשנ"ד
גולני	עטרה	18.12.1996	ח' טבת תשנ"ז
ארליך	קלרה	2.12.1998	י"ג כסלו תשנ"ט
זקצר	נחמה	7.12.2000	י"ב כסלו תשס"א
זקצר	צביקה	23.12.2003	כ"ח כסלו תשס"ד
קינן	חייקה	9.12.2006	י"ח כסלו תשס"ז
שניפר	רבקה	9.12.2007	כ"ט כסלו תשס"ח

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט

על הורמון הנעורים והקשר שלו לעתיד המזון בעולם

נשיא מכללת כנרת פרופ' שמעון גפשטיין, ביצע במסגרת פוסטדוקטורט שלו באוניברסיטת קליפורניה מחקר שהראה שלהורמונים צמחיים, בדומה להורמונים אנושיים, יש תפקיד חשוב במחזור חיי הצמח. מחקריו של פרופ' גפשטיין עוסקים בהליכי התפתחות הצמח ובעיקר בהבנת הבקרה של הורמונים צמחיים על תהליך ההזדקנות בצמחים חד שנתיים לאחרונה מתמקדים מחקריו בהבנת התכונות הקשורות ביכולות העמידות של צמחים לתנאי יובש ותנאי עקות סביבתיות אחרות.

ביום עיון שנערך במסגרת 'פסטיבל הבננה' סיפר גפשטיין על מחקר זה. בשנת 2030 אומר גפשטיין, נצטרך לייצר 50 אחוז יותר מזון בהשוואה להיום ובתקופה זו נידרש לתוספת של 50 אחוז אנרגיה ו- 30 אחוז תוספת מים. הדרך להשיג זאת היא לעבור בהדרגה לחקלאות אחרת. מי שמסתכל על ההיסטוריה, מגלה שהאוכלוסיה בעולם קפצה על רקע מהפכה חקלאית שנתנה מענה לגידול אוכלוסין זה. אנחנו נמצאים היום בדיוק בנקודה זו, ולכן אני רוצה להציג טכנולוגיה, שהיא לטעמי התשובה היחידה לחקלאות העתידית.

הגענו, אומר גפשטיין, לחקלאות שיודעת להוציא את המירב מכל דונם קרקע, והדבר הנחוץ עתה, הוא שינוי מהותי שבלעדיו נהיה בבעיה. אני עוסק 30 שנה במחקר שנוגע לשאלה מדוע צמחים חד-שנתיים מאבדים מחיוניותם וקמלים, ולא משנה אם תוסיפו או תורידו מים. הסיבה לכך היא תוכנה גנטית הגורמת שכל הצמחים החד שנתיים הורגים את עצמם מוות תאי מתוכנת (לא להבהל: הזדקנות של בני אדם היא מנגנון שונה לגמרי). צמחים פשוט מחסלים את עצמם בצורה אקטיבית, וכולם עוברים את אותו מנגנון מתוכנן גנטית של הזדקנות. סברתי, אומר גפשטיין, שאם התהליך מתוכנן גנטית, בטח ישנו גן שאחראי לדבר הזה, וביוולוגים של צמחים יודעים היום לעשות מניפולציה של התוכנה הזו ולנסות לשנות אותה.

הגישה שאני נקטתי במחקרי, היא נסיון לרענן את הורמון הנעורים של הצמחים שנקרא ציטוכינין. הורמון זה, כל עוד קיים ברמה גבוהה, הצמח לא מזדקן, אך ברגע שרמת ההורמון יורדת, הצמח מאבד מיד מחיוניותו, ואמרתי שאם זו הבעיה, בוא ננסה למנוע את הירידה של ההורמון הזה. ניתן לעשות זאת באמצעות ריסוס, אלא שזו פעולה יקרה, ולכן החלטתי ללכת לכיוון של הנדסה גנטית שתיצור מניפולציה של ההורמון, כך שברגע שאני מגביר את נוכחותו ההזדקנות נמנעת.

ניתן לדמות זאת לבוילר ביתי שמתחיל לחמם מנקודה מסויימת, ובאמצעות מנגנון זה מעלים את נוכחותו של אותו הורמון שמונע הזדקנות.

הצמח שאיתו עבדתי הוא טבק, שנוח לעשות בו הנדסה גנטית. לא ערכתי שום שינוי כימי אלא בס"ה הארכת את הנוכחות של אותו הורמון נעורים והנסיון לימד שבכך הגדלתי את היבול פי כמה בהשוואה לצמחים שלא קיבלו את ההורמון.

חיי מדף, בבננה בפרט, היא בעיה קשה. חיי מדף קשורים להזדקנות, כי ברגע שמנתקים את הפרי או העלה מהצמח הוא מתחיל להזדקן. קטפתי עלים מאותם צמחי טבק שלא קיבלו הורמון ולאחר שבוע הפכו אלה לצהובים. לעומתם, העלים המטופלים בהורמון יכולים להשאר חודש ימים בלי שנרקבים, ולכן ניתן לפתור בעיית אורך חיי מדף בעזרת טיפול הורמונלי, שבלעדיו חיי המדף מקצרים וגורמים לאובדן שלעיתים מגיע עד 50 אחוז מהיבול, וביצוא זה קריטי. בדקו וגילו שניתן באמצעו הורמון הנעורים להאריך את חיי החיטה או תירס בשבועיים נוספים, ובכך להגדיל את היבול בעשרה עד חמישה עשר אחוזים, שלעיתים הוא ההבדל בין רווח להפסד.

נושא זה, סבור גפשטיין, עשוי להוות פתרון לבעיות המזון העולמית וגם להגביר את חיי

סוף בעמוד הבא

על הורמון הנעורים והקשר שלו לעתיד המזון בעולם

בואו נלמד את ילדינו

בואו נלמד את ילדינו את מדעי הלב. כי מי ילמד אותם חמלה בארץ הסטארטאפ והאקזיט בארץ הסלפי והווטסאפ במדינה של חמש יחידות, במדינת ההישרדות. בואו נלמד אותם לאהוב את כלבי הרחוב ולא לדרוך על נמלים, כמו פעם. להסתכל בעיניים להסתכל בעיניים ולא לקחת את הטלפון ליד בכל פעם שנוגעים להם בלב. בואו נלמד אותם שירה בואו נלמד אותם שמחה. כי השמחה מתחבאת בחול, והשירה בענפי העץ. בואו נשתול עץ בואו נלטף חתול. בואו נסתכל למורה בעיניים ונגיד לה תודה על שהיא מנסה. בארץ היש עתיד והתג מחיר והשיימינג, בואו נדבר על רגשות למען השם. חיבה, עלבון, אמפתיה. למען יראו וייראו וילמדו ויהיו בני אדם. בואו נחזור להרגיש משהו בואו נחזור לכתוב שירים.

מיכל זק

המדף בחמישים אחוז. באחד הניסויים שעשיתי עם צמחים מהונדסים גנטית, מוסיף גפשטיין, שכחתי להשקותם, ואחרי חודש גילינו שצמחים אלה שלא הושקו נשארו טריים וירוקים. זה מאד הפתיע, אז חזרנו על הניסוי שנית, כדי לגלות שצמחים שלא הושקו שלושה שבועות ואז הושקו מחדש-מתו, בעוד למהונדסים לא קרה דבר.

כשהמדינה מחליטה על שנה שחונה, כי אין מים, טכנולוגיה זו נותנת לנו פתרון גם לנושא של יובש והסתבר במחקר, שצמחים שהושקו בשבעים אחוז פחות מים, המסה שלהם גדלה בחצי.

אנרגיה - בברזיל נוסעים ברכב מונע בדלק שמקורו בצמחים, אתנול שמו, שרמת הזיהום בו היא 50 אחוז מבנוזין. ארה"ב משקיעה בזה הרבה מיליארדים ויש התקדמות עצומה. באירופה נוסעים בדלק מועשר באתנול. יצור אנרגיה ממקורות חלופיים תמנע פליטת גזי חממה ואם נשתמש בצמחים כמקור לדלק נפתור חלק גדול מבעיית הזיהום העולמי. צמחים שמהם מפיקים אתנול יכולים לשמש מקור לדלק, אך קיימת דילמה האם ניתן להשתמש באותם צמחים כדלק על חשבון מזון. כדי למנוע תחרות מסוג זה, אני מציע לגדל את הצמחים לאנרגיה במקומות מדבריים או חצי מדבריים בטכנולוגית של מניעת הזדקנות כפי שתיארתי, כאשר אותם צמחים יכולים לגדול בשליש כמות המים, לעמוד בעקות חום ויובש, וגם בתנאים של מליחות גבוהה. שבע חברות בעולם כבר רכשו מאיתנו את הטכנולוגיה עבור גידול חיטה ואורז (אנחנו התמקדנו בטבק) והתוצאות שם יותר טובות מצמח המודל. הנה לכם מחקר בסיסי על הזקנות שהוביל אותנו לשדה וניתן ליישמו כבר היום.

שמע ותימצת: אבנרון

יקיר ענף הבנות לשנת תשע"ו – עמליה

בשלה, ענו כל אחד בתורו למברכיהם בצניעות האופיינית להם. אסף אמר שהוא לא חושב שמגיע לו פרס, כזה כי בסה"כ הוא עבד במקום שהוא הכי אוהב ועשה הכול כמובן מאליו.

לפני מתן התעודות הוצג סרטון קצר בו נראו עובדי הבנות הקוטפים את אשכולות הבננה הכבדים מאוד, ומניחים אותם על כבל המסיע אותם לאריזה על העגלה ומשם לסככת האריזה, שם מורידים את הפירות מן האשכול ואורזים בקרטונים הנעטפים ביריעת ניילון גדולה ומהודקת, ועושים דרכם באמצעות המשאית אל השווקים בערים הגדולות.

היו גם קוריוזים כמו הויכוח התמידי בין הרפתנים למגדלי הבנות באיזה ענף יותר קשה לעבוד. ויאבוי ששימש בקיבוצו נגבה כרפתן, הודה שהכי קשה היה כאשר לשאת את האשכול הכבד מן המטע אל העגלה שחילתה בקצה בחלקה, ובעיקר בחורף כאשר הבוץ כבד. זיברו גם על חידושים שהגיעו בעזרת מחקרים כדי לצמצם את צריכת המים ששותה כל שתיל בננה, בניית בתי-רשת, שיטות השקיה ועוד...

לקראת הסוף סיפר נשיא המכללה פרופ' שמעון גיפשטיין על מחקר שערך בטכניון ועל נסיונות שנעשו כדי לשפר את הגנטיקה ולגרום לצמחים להאריך את חייהם.

וידוי אישי: בצעירותי עבדתי בגן-הירק ובכרם. בכרם, העבודה לבנות היתה רק כחצי שנה - מתחילה הזמירה ועד סוף עונת הבציר, ובחצי השנה בה לא עבדתי בכרם או בגן הירק, פקקתי כמה מקומות כמו נתינת תור בחדר האוכל או שמירה בבית-התינוקות וגם בבנות, למשל בחיתוך עלים או בסימון וקשירת חוטי ניילון צבעוניים על האשכולות או עטיפתם בשקיות הניילון הכחולות או בנייר חום. עזריאל זאבי (אבא של אסף וסבא של דני, זוהר, יערה ושקד) שהיה אז מרכז הענף הציע לי, וגם לבנות נוספות,

סוף בעמוד הבא

ביום א' של חנוכה 7/12/2015 במסגרת 'פסטיבל הבננה', נערך בבית גבריאל ארוע חקלאי שנועד בעיקר למגדלי הבנות. אני הוזמנתי לכנס זה כגיסתו של אסף ארזי, עליו ידובר בהמשך, כמו גם אחותי נילי שהיא רעייתו. היו שם ח"כ הטרי איתן ברושי, כמו גם ח"כ שלי יחימוביץ' שהוזמנה אישית על ידי מנחת הטכס עידן הלמן מאפיקים. והיה גם אבשלום וילן המכונה 'אבוי' שהיה בעבר ח"כ מטעם מר"צ והיום יו"ר הלובי החקלאי, והיה גם יו"ר החקלאות הצמחית ונשיא מכללת כנרת וכל נכבדי העמק כולל ראש המועצה שלעבר יוסי ורדי ויו"ר המפעלים מנשה שלום המכונה מְנֶשׁ הזכור לנו מתקופת כהונתו באשדות. והכל לכבוד "פסטיבל בננה טעם כנרת" שהוחלט ליחדו השנה לענף הבנות שהוא גידול מרכזי מאוד בעמק שלנו, שאחד מכינויו הוא "עמק הבננה".

לבמה עלו נואמים כדי לברך, וזאת אחרי פתיחה מרשימה של נשפנים צעירים. שלומדים במרכז למוסיקה בניהולה של נירה ספיר- פינסקי. לאחר הברכות עלה לבמה ד"ר יאיר ישראלי מעין-גב שהיה מופקד שנים רבות על חקר הבננה וקרא מתוך דפיו דברים שכתב ליקירי ענף הבנות בעמק שאחד מהם הוא גיסי, חבר שער הגולן אסף ארזי.

וזו לשון התעודה:

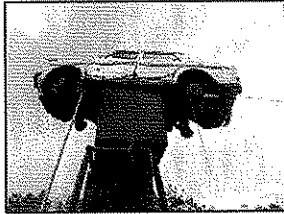
אסף ארזי, חבר שער-הגולן, הוא בין מייסדי מחקר הבנות בעמק הירדן. תקופת עבודתו משתרעת על פני כחמישים שנה. נודע בחריצות אין קץ, אחריות, דייקנות, ומסירות רבה.

פעילותו תרמה רבות להישגי מחקר ענף הבנות בעמק הירדן. על כל אלה ועוד, מוענקת לו היום נר ראשון של חנוכה תשע"ו תעודת יקיר ענף הבנות עמק הירדן.

על החתום: יוסי ורדי ראש המועצה ומנשה שלום מנכ"ל צמח מפעלים אזוריים החברים המועצרכים ומקבלי ההוקרה, שקיבלו את התעודה הממוסגרת במסגרת צהובה כבננה

יקיר ענף הבנות – סוף

פתרון תעלומת הפשפש שעלה למעלה

סער עידו, אז עדוי, השתחרר מצה"ל בשנת 1998 ונכנס לעבודה בגד"ש. באחת הסככות בחוות דושן היה מוטל לו רכב מסוג סימקה 1000 שגלגליו הוסרו ממנו זה מכבר. עבדתי בדושן עם רפי, נזכר סער, ובאחד הימים, כנראה בחורף, עלה לי רעיון להעלות את הרכב הנטוש על מיכל הסולר. את הרעיון שאבתי מהמשאית הישנה שעומדת כאנדרטה ממול הכניסה לארגון הובלה בצמח. ואז אמרתי **לחאלד אבן ג'בל** (עובד גד"ש לשעבר): בוא נעלה את המכונית למעלה, שתיראה כמו יצירת אומנות. חאלד הרים את האוטו בעזרת מלגזה ואני עמדתי למעלה על המזלג וכיוונתי אותו. הנחנו את האוטו בראש המיכל, כמעט בשיא הגובה של המלגזה וחככנו את ידינו בהנאה. חמש דקות עבודה והכל נגמר. לא חשבתי שזה מסוכן או משהו כזה. סתם יצירה יפה. מסתבר שהיה עד ראיה נוסף למעשה והוא **ארנון בן נאים**, בנו של המנהל, ששכח משום מה לדווח לאבא על מה שראה.

גירסה נוספת לסיפור, מעט תמוהה אם לומר את האמת, סיפק **שולי לשם**, המפעיל הראשון של המנוף הטלסקופי של אשדות. עדה מסרה מפיו של שולי, שאת הרעיון להניף את הרכב העלה מתנדב בשם **ברי** (היום מתגורר באוסטרליה) אשר הציב תחתיו מיכלי שמן, ושולי הניף את האוטו באויר והניחו על המיכל. שולי מעריך שהארוע התרחש בשנת 1972, כלומר 12 שנה לפני שהסימקה של רן אריאלי הגיעה לדושן...

אנחנו מאמצים בחום את גירסתו של סער עידו ומבטיחים לאתגר אתכם בחידות מקום נוספות שעליהן יוכרוזו פרסים יקרי ערך, דוגמת מינוי חינם לעלון אשדות לכל החיים...

עבודה קבועה בלי להזדקק לסדרן העבודה, אם אחליט שאני מוכנה להמשיך לעבוד בבנות. אבל למרות שבני משפחתי היו חובבי ואוכלי בנות, ממש מכורים, מאוד לא אהבתי את הריח הדחוס בקיץ כשנכנסים לתוך מטע הבנות, ומין הרגשת חנק שהכל סוגר עלי. אהבתי יותר את המרחבים הפתוחים של שטחי גן-הירק והכרם...

וכמובן היו גיוסים בהם השתתפנו כל המשפחה בנטיעות של שתילי הבנות הגדולים כמו שהיה פעם וגם של השתילים שגודלו בעציצים בחממה אצלנו מאחורי הספארי של העגלות בבריכת השחייה הישנה של הקבוץ. נדמה לי שלכל חבר או חברה בקיבוץ יש זיכרונות מענף הבנות.

שבת טובה והרבה שמש נעימה או אולי כמה גשמי ברכה (אבל כדאי שהגשם יתגשם לו בלילה כדי שביום אפשר יהיה לטייל).

עמליה דיין בת-ארי

חדש על המדף

למי שלא יודע – לאברהמיק חזן מלאו שבועים!

בשבילי הוא מהבודדים שעוד איכפת להם מהצד האסטטי של החצר.

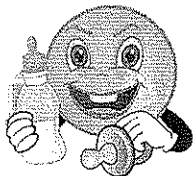
הוא לא מרבה לדבר – אבל בדרכו שלו היצירתית – הוא מטביע את חותמו.

הוא רגיש למילה, הוא רגיש לקו, הוא רגיש לשיר.

אז תמשיך בדרכך המיוחדת – בשקט, בצניעות שלך.

ובהרבה נגיעות – רק להרים את העיניים.

רנה פלג

מלא טוב!

לברוריה ויואב שרון

להולדת הנכד

בן אצופר ופקד

מלא טוב למשחה!

אהבה מטרידה / אלנה פרנטה

חיים של אלמוני / אנדריי מאקין

לאחר שאהובתנו נוטשת אותנו, שוטוב, סופר רוסי גולה החי בפריס, שוקע במרה שחורה, ומחליט לחזור למולדת לסן-פטרבורג. ומקוה לפגוש את עולמו הישן ולחוש את להט האידיאלים. אך הוא פוגש קשיש מסתורי, חושף סיפור אהבה רב-עוצמה...

עד הקצה: מסע הישרדות על גדות נהר המניקי בבוליביה / ניב דרוקר

ניב ועידן יוצאי צבא ישראלים, יצאו למסע של שבוע בנהר המניקי, מה שהפך תוך זמן קצר למלחמה על החיים באחד הגיונגלים הפראיים ביותר בדרום אמריקה.

שירו של אכילס / מדלין מילר

המתבר לוקח את אחד הסיפורים המסעירים ביותר של המיתולוגיה היוונית. משלב בין אפוס היסטורי לבין סיפור אהבה רגיש וכואב.

"מותח ומרגש... מלאכת מחשבת."
(ושינגטון פוסט)

אנשי לילה / דניס ליהיין

סיפור אהבה שזור בתוך סיפור פשע חזק ומהודק. אך בעיקר זה סיפור על אנשים ששולי החברה המחפשים משמעות לחייהם.

איוון האחד והיחיד / קתרין אפלגייט

איוון הוא גורילה כסוף-גב אדיר, 180 ק"ג של שרירים ולב עדין של אמן.

ספר לנוער ולמבוגרים.

לפרוס את הקשת בענן: המדע, האשליה ותשוקת הפליאה / ריצ'רד דוקינס

רבים טוענים כי ההבנה המדעית פוגמת ביכולתנו להעריך את יפי החיים. דוקינס חושב אחרת.

ועוד הרבה ספרים חדשים וישנים.

שבת שלום!

ברוריה

מי ומה באשדות

מדכא את הנשמה, אבל נסיר נא דאגה מליבנו, גשם אחד משמעותי והכל מתחיל מחדש. השאלה מתי וכמה.

בהקשר לועידת האקלים העולמית שהסתיימה בימים אלה בפריז תוך הפנית אצבע ברורה לעבר שימוש מופחת בגזי חממה והגברת השימושים באנרגיות חלופיות, ראוי להזכיר שבאזורנו פעלו בעבר, וכיום ביתר שאת, ארבעה מקורות אנרגיה חלופיים: תחנת הכח ההידרואלקטרית של רוטנברג (שפעלה עד 48), ניצול קרינת השמש באמצעות לוחות פוטו וולטאים (פנלים), ניצול גז מתאן מאתרי הפסולת טליה וחגל, ואחרון חביב הטורבינות בראש ההר שבקרוב יתחילו לייצר חשמל נקי מרוח.

טורבינות הרוח בסירין עדין לא מסתובבות, אבל אחיותיהן שבגלבע כבר נמצאות בשלבי הרצה וניתן לראות אותן מסתובבות לסרוגין. לדברי נציג חברת אפקון, המהנדס דוד וייסברג, רק בסוף ינואר 2016 יכנסו שתי המערכות לפעילות מבצעית, כאשר ההפעלה הסופית כפופה לחתימתו של שר האנרגיה והמים גלעד ארדן. ארוע ההשקה של שתי התחנות עתיד להתקיים בגלבע ב-1.6.2016. וייסברג מציין שהמערכות בסירין ובגלבע כבר מחוברות לחברת החשמל.

אחת למספר שנים מחליט מי שממונה על ברז התקציבים במשרד כשלהו לחדש דרך חקלאית כזו או אחרת. בימים אלה מחדשים את קטע הכביש שבין סככת הבננות למצפה אבנר, בעלות ששום ישוב לא יכול היה לעמוד בה, וזאת הרבה מאד בזכות עבודה שקטה ושקדנית של קב"ט המועצה אורי אפרת, שמגיע לו שבחים רבים. בהזדמנות זו ראוי להזכיר שפשפשים של שערים ראשיים נועדו להיות פתוחים על מנת לעודד את הציבור לעסוק בספורט לסוגיו. חבל שמעת לעת הדבר הזה נשכח, ואתה מוצא עצמך בארבע אחה"צ של יום שישי מול שער סגור ופשפש נעול ואן אתה בא.

סוף בעמוד הבא

מעולם לא המלצתי במדור זה על מאכל הערב לחיכי. גם כך אני ממעט לפקוד מסעדות ולעיתים עובדת היותי רעב עלולה (או עשויה, תלוי בנסיבות) לפגום באמינות הדיווח. הפעם החלטתי לחרוג ממנהגי כדי לשבח פלאפל טעים במיוחד שאכלתי לאחרונה ממש כאן במסעדת החומוס של יוסי בקיבוץ אפיקים. טעם הפלאפל, טריותו, המילוי הירוק והטרי שבתוכו, הפכו עבורי לחוויה קולינארית יוצאת דופן שכמותה לא זכורה לי זמן רב. אז שאפו ליוסי, שהוא תושב בית זרע, ולהתראות בביקור הבא.

מנהל עסקי הקהילה ידו בכל, ויד כל בו, וכאשר הוא מזהה פירצה הוא מיד סותם אותה. לאחרונה סגר שאול במחסום את פתח הכניסה למכולת האשפה, הניצבת בפניה הדרום מזרחית של המשק, אחרי שהבחין שרכב זר מרוקן שם את תכולתו. בנוסף, גידר שאול את האזור בו נהגו עד לאחרונה להשליך פסולת עודפת עד לפינויה. אין ספק שסגירת המתחם הוא צעד חשוב שיחסוך הובלות מיותרות והשלכת פסולת מיותרת ברשות הרבים.

בשנים האחרונות הולך הצפון ומאבד בהדרגה את הבכורה שלו בנושא הגשם. אם בעבר התמונה הכללית היתה של גשם המתחיל בצפון ונודד בהדרגה דרומה, הרי שעכשיו הופך אזור הדרום למוקד העיקרי במקרים רבים, בעוד שהצפון זוכה לזרזיפים מקומיים בלבד. חלפו הימים שמצפה חרשים שבאזור כרמיאל, היא הנקודה הכי גשומה על המפה, ויותר ויותר מוזכרים שמות כמו מצפה רמון, עין גדי ושדה בוקר, בהקשרים של גשם ברד ושטפונות. מזלנו שהוקמו בישראל מתקני ההתפלה, שמאפשרים שליטה על משק המים בלא תלות בעצירת גשמים, וזה נותן לצפון החקלאי להמשיך להיות פורה גם בעיתות של בצורת מתמשכת. הגדשניקים שלנו כבר מזמן לא מסתמכים על התחזיות, וברגע שהזרעים הוצנעו באדמה, באים בעקבותיהם התותחים, שמרטיבים ומנביטים. חבל על ההרים ממול שממשיכים את פגרת הקיץ- זה